

Nr. 90 – 15. MAI 1999

Nakrir væl nøgdir sangarar úr Ljómi í góðveðrinum frammanfyri standmyndini av Jákupi Dahl úttanfyri Vágs Kirkju
Mynd: John Johannessen

Ljómur í støðugari menning

Enn er lív í Kirkjukórinum Ljómi. Hóast høga aldurin á kórinum sjálvum, er ungt fólk lagst til, og tískil er elsta kirkjukórið í landinum enn í støðugari menning

John Johannessen

Í hesum døgum verður ár-
liga føroyska kórstevnna
hildin í Suðuroynni. Tað er
kirkjukórið Ljómur úr Vági,
ið saman við kórinum
Røddir av Tvøroyri, skipar
fyri kórstevnuni í ár.

Hesi hava valt, at talan
ikkil skal vera um eina kór-
stevnu í Vági ella á Tvø-
oyri, men heldur um eina
kórstevnu, ið verður hildin
kring alla Suðuroynna. Tí-

skil eru konsertir í hesum
døgum í kirkjunum kring
oydna.

Eitt av kórunum á kór-
stevnuni er sjálvandi góða
gamla kirkjukórið Ljómur.
Hetta kór hevði fyrr í mán-
aðinum várkonsert í Vágs
Kirkju. Á hesari konsertini
vóru umboð fyrri Sosialin
hjástødd, og fingi vit eina
ljómandi løtu saman við
kórinum og áhoyrarum
hendan várkenda sunnudag-
in í Vági.

Breitt kór og tó...

Tað ein beinanvegin beit
merki í við Ljómi var, at
kórið fevndi sera breitt, tá
hugsað verður um aldurin á
sangarunum. Har vóru
nevnliga sangarar í øllum
aldri; heilt frá fimtan árum
og upp í góð sjeiti ár. Og
samanhaldið millum hesi
tókstist vera av tí besta, hóast
aldursmunin.

Men hóast breiða úrvali
á hesum áðurnevnda øki,
var skráin kanska merkt av,

at talan er um eitt eldri kór,
og kanska eisini eitt sindur
av, at talan er um eitt kirk-
jukór. Hetta skal tó ikki
skiljast soleiðis, at skráin
hjá Ljómi ikki var nóg góð.
Ljómur heldur seg til sín
eyðkenda stíl, og hetta er
avgjørt at meta sum ein
dygd.

Væl skipað

Munurin millum hesa og
aðrar konsertir hjá Ljómi
var, at henda var meira

skipað. Skráin var uppbygd
soleiðis, at tað fyrst varð
borðreitt við føroyskum til-
fari, síðani sungu kvinnur-
nar í Ljómi trí vøkur lög og
at enda sang alt kórið
útlendskt tilfar.

Sigast má, at væl var valt
burtúrur tí føroyska tilfari-
num. Har vóru gamlir kend-
ir sálmar at hoyra, men
eisini nýggjari føroysk lög.
Serliga beit ein merki í lag-
ið »Dunandi aldan mót
klettinum brúsar«. Hetta er
eitt avbera vakurt lag. Og
framfærslan hjá Ljómi av
hesum lagnum var til eitt
reint UG. Røddimar hóska-
ðu fyrimyndarliga væl
saman, og øll kirkjan gjord-
ist eina løtu til klettin, ið
aldurmar dunaðu ímóti, við-
hvørt harðari og viðhvørt
spakuligari. Áoyrararnir
høvdu eisini sín leiklut í
hesum velduga verki. Teir
umskapaðust bráðliga til tar-
an, ið vaggði aftur og fram
í alubrotunum. Ein megnar
framfærsla.

Hóast áðurnevnda lagið
avgjørt var tað besta á allari
konsertini, vóru eisini onnur
lög á skránni, ið vóru sera
vakurt framfærð, bæði føy-
orsk og útlendsk. Her kann
m.o. nevast, Mogunstund,
ið kvinnukórið framfærði.

Bellmann

Fyrr í greinini nevndi eg, at

skráin hjá Ljómi var merkt
eitt sindur av, at talan er um
eitt gamalt kór, og hartil eitt
kirkjukór. Hetta fór eg
kanska eitt sindur skeivur.
Tí bráðliga var Bellman eis-
ini á skránni, og hann er ikki
kendur fyri at vera nakað
sálmaskald. Heldur tvørtur-
ímoti. Lagið eg her meini
við, er »Fjærin vingad«, og
var hetta eitt frískt ískoti til
konsertina, ið var avbera
væl framfærð av kvinnunum
í Ljómi.

Klappaðu

Ikki er vanligt, at klappa í
Vágs Kirkju, og tað hevur
heldur ikki vanligt, tá Ljómur
hevur konsert í kirkjunum.
Men henda konsertin var
so væl framfærð, at klappað
varð fleiri ferðir gjøgnum
konsertina, og tá Ljómur
hevði framfært seinasta lag-
ið, nevniliga latínska sálmin
Locus iste, varð klappað so
mikið nógv, at neyðugt varð
við einum eykalagið. Og
hvat hóskaði betur enn at
kórleiðarinn, Ólavur Hátún,
slóg taktina til »Føroyar
mín móðir« hjá kenda
oyggjaskaldinum Poul F.
Joensen.

Tá konsertin var liðug var
ein úttan íva eina stóra upp-
living ríkar. Jú, Ljómur er
í stórari menning.

Hóast Ljómur ikki hevur
tað heilt stóra talið av
sangarum, so megna tey
hóast alt at geva áhoyr-
arunum eina framfærslu,
ið rørir hjartastreingir-
nar
Mynd: John Johannessen